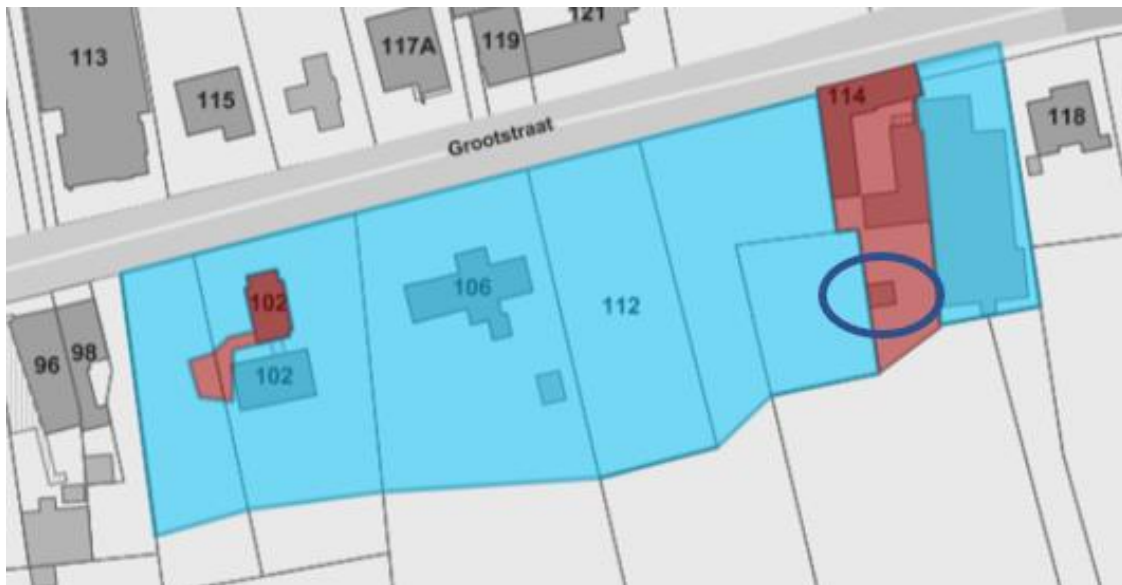

BIJLAGE 1: ZEN-ERFGOED MET AANDUIDING OP KAART

Het tweeledig bakhuis in vakwerkbouw en de notenboom aan de achterzijde ervan, verkregen het ZEN-statuuat respectievelijk op 23 juni 2016 en 19 april 2017.

Historiek

Het bakhuis werd kadastraal geregistreerd in 1886.

Motivatie

Historische waarde:

Ondanks de verwaarloosde toestand, gaaf bewaard en representatief voorbeeld van een groot 19de-eeuws tweeledig bakhuis opgetrokken in stijl- en regelwerk, ingevuld met baksteen en gevat onder een Vlaams pannen zadeldak. Hoewel bakhuizen in het verleden deel uit maakten van iedere hoeve, zijn ze de laatste decennia in een ijlt tempo uit het straatbeeld verdwenen waardoor het bakhuis zeldzaam erfgoed is geworden. Bijgevolg versterkt de aanwezigheid van het bakhuis ook in hoge mate de ensemblewaarde van de gesloten hoeve.

De solitaire notenboom ten zuidoosten van het bakhuis is uiterst beeldbepalend en heeft daardoor een grote esthetische waarde. Daarenboven is de nutsboom het enige bewaarde relict van het vroegere boeren erf dat de functionele band tussen hoeve en landschap illustreert.

Socio-culturele en volkskundige waarde

Het bakhuis is een stille getuige van een verdwenen huisnijverheid die eertijds centraal stond in het boerenleven en basisvoedsel leverden voor mens en dier. Daarnaast illustreert de vakwerkconstructie een eeuwenoude bouwtraditie in Haspengouw, die zoals reeds aangehaald, steeds zeldzamer wordt in het straatbeeld.

De notenboom is het enige bewaarde relict dat refereert naar de vroegere omringende nutsgronden.

Beeldmateriaal

De toestand van het bakhuis op het moment van de inventarisatie van het bouwkundig erfgoed door de Vlaamse overheid, 1985 - Bron: Agentschap Onroerend Erfgoed 2016: *Semi-gesloten hoeve* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/31647> (geraadpleegd op 16 maart 2018).

BIJLAGE 2: BIBLIOGRAFIE

Literatuur

Alken. Tussen mammoet en computer. De geschiedenis van een gemeente. Gent, 1994.

BLEUS J., *7500 jaar bouwkunst in Limburg*, Hasselt, 1984.

DE MAEGD C. en VAN DEN BROECK M., *Historische tuinen en parken van Vlaanderen. Inventaris Limburg. Deel 3: Alken, Borgloon, Heers, Kortesseem, Wellen*, 2007, p. 21-24.

GEYSELINCK, J., *Bedreigd erfgoed: vakwerkbouw in Limburg* in *Monumenten en Landschappen*, jrg. 24, nr. 3, Brugge, 2005, p. 15-54.

TREFOIS C. V., *Ontwikkelingsgeschiedenis van onze landelijke architectuur*, Antwerpen, 1950.

Vakwerk, brochure uitgegeven door Het Domein Bokrijk, s.l., 2005.

WEYNS J., *Het Kempische boerenhuis*, (overdruk uit *Kultuurhistorische Verkenningen in de Kempen*), Oisterwijk, 1960.

Archief

Hasselt, Archief Onroerend Erfgoed Limburg, beschermingsdossier en restauratiedossier.

Hasselt, Archief van het kadaster.

Website

www.inventaris.onroerenderfgoed.be

BIJLAGE 3: HISTORISCHE BRONNEN

3.1. KADASTRALE BRONNEN

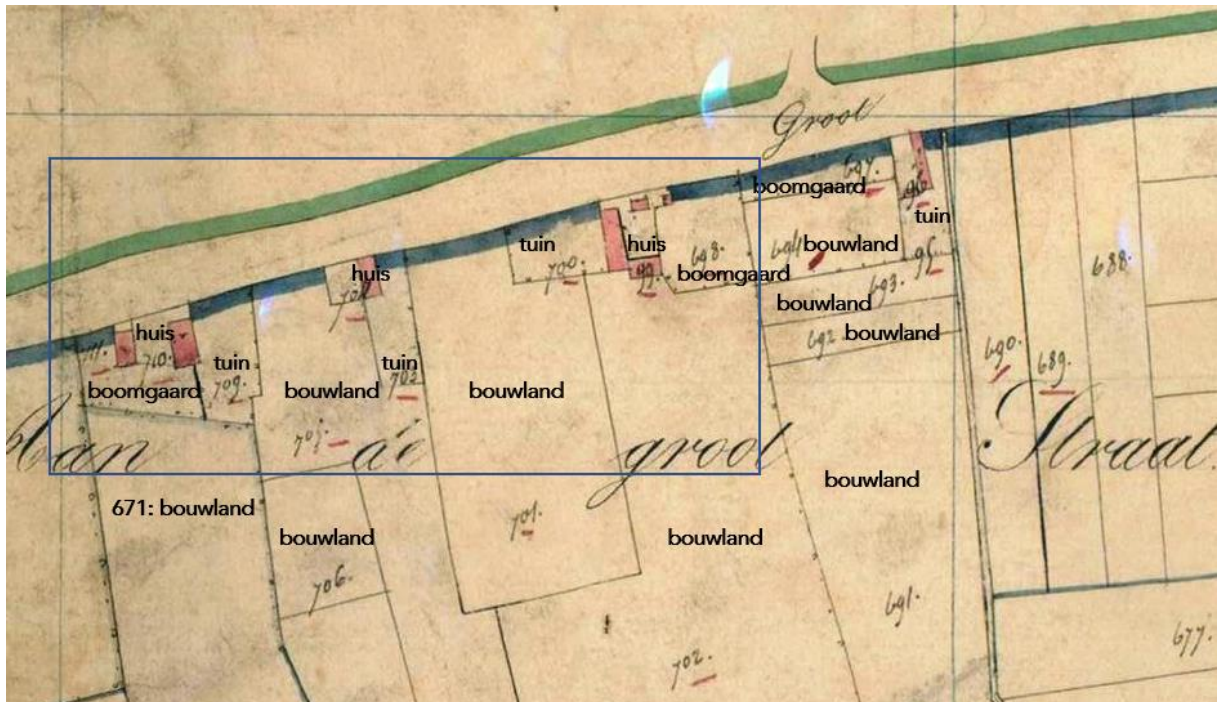

Fig. 1: primitief kadastraleplan met eigen aanduiding van het toenmalige grondgebruik (aanzijzende tabel) en de omvang van het dorpsgezicht 1830 -Bron: www.cartesius.be.

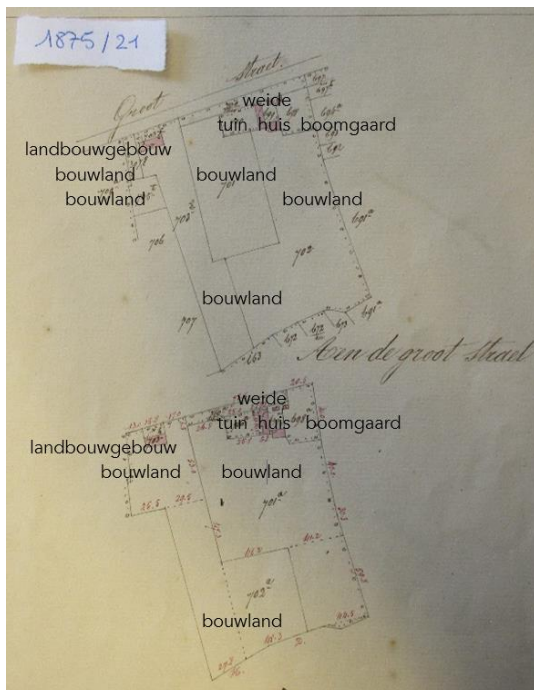

Fig. 2: Hasselt, Archief van het kadastr, Alken, mutatieschets 1875/21 en bijhorende legger, met eigen aanduiding van het grondgebruik. De nummers 698a, 699a, 700a, 700abis, 701a zijn in eigendom van Craenen Joanna (zonder beroep); de nummers 702a en 703h zijn in eigendom van Craenen Anna Catharina (landbouwster), weduwe van Piccaer Gillis, de kinderen.

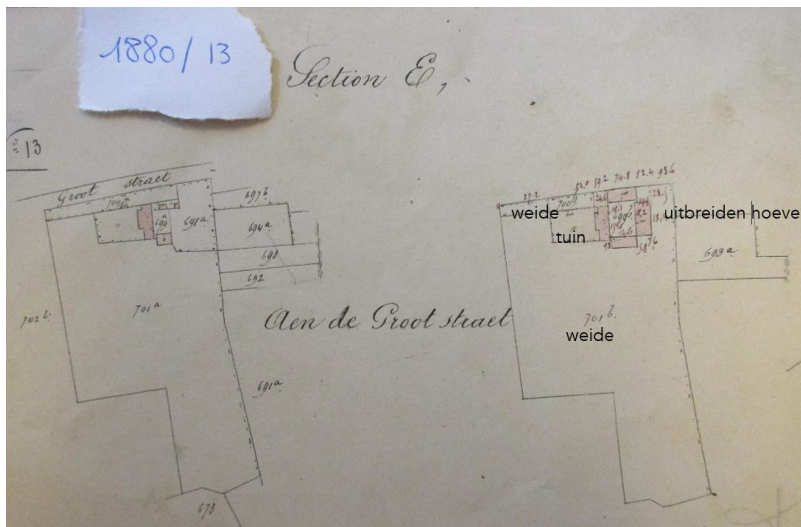

Fig. 3: Hasselt, Archief van het kadaster, Alken, mutatieschets 1880/13 en bijhorende legger, met eigen aanduiding van het grondgebruik. In 1880 is de hoeve in bezit van Jan Hubertus Piccaer (landbouwer). Hij breidt de hoeve uit tot een vierkantshoeve, supprimeert de oostelijke boomgaard en vormt ze samen met de achterliggende akker om tot weide.

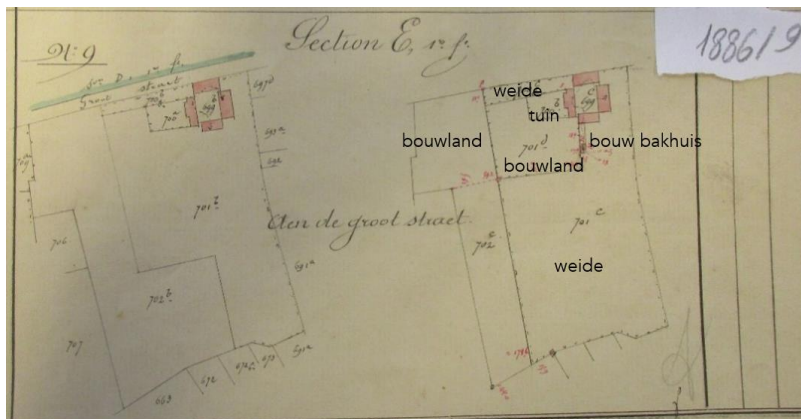

Fig. 4: Hasselt, Archief van het kadaster, Alken, mutatieschets 1886/9 en bijhorende legger, met eigen aanduiding van het grondgebruik. In 1885 bouwt Jan Hubertus Piccaer (landbouwer) het bakhuis en koopt hij een stuk grond van Claes – Piccaer, weduwe van landbouwer Pieter Michael waardoor de weide achter de hoeve (perceel 701b) wordt vergroot (perceel 701c).

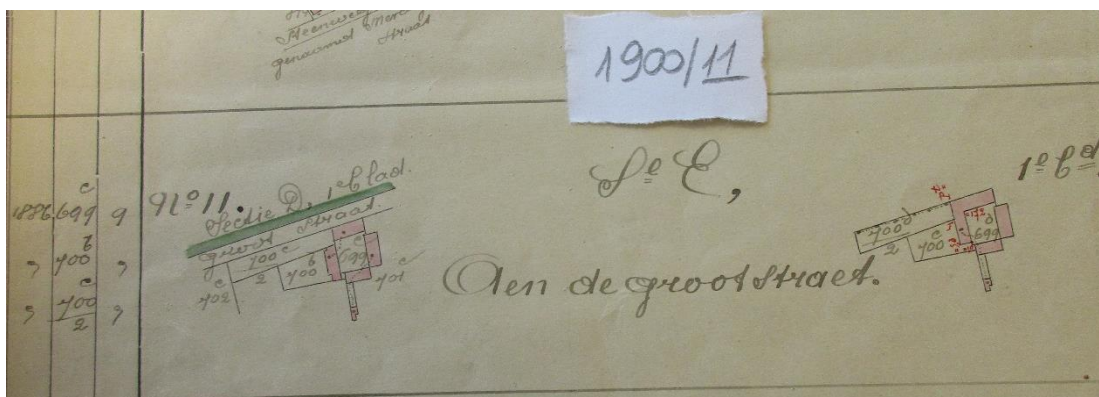

Fig. 5: Hasselt, Archief van het kadaster, Alken, mutatieschets 1900/11 en bijhorende legger, met eigen aanduiding van het grondgebruik. De hoeve is in het begin van de 20ste eeuw in bezit van Maria – Catharina Piccaert en Pieter Robert Piccaert. De mutatieschets toont een uitbreiding in de noordwestelijke hoek.

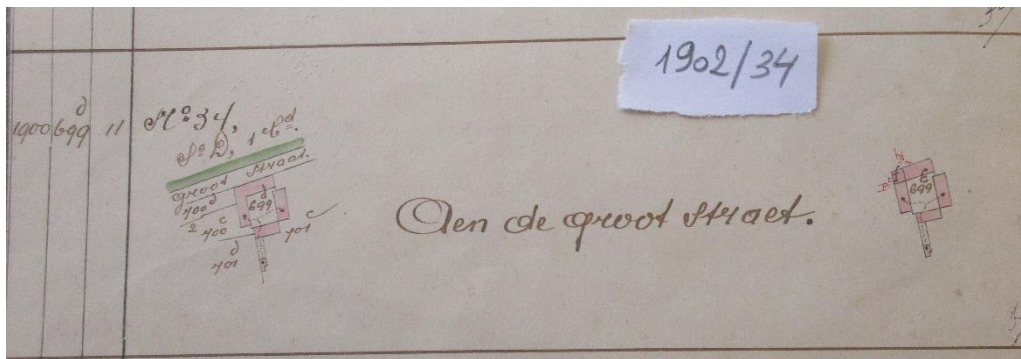

Fig. 6: Hasselt, Archief van het kadaster, Alken, mutatieschets 1902/34 en bijhorende legger. Het kadaster registreert Pieter Robert Pickart, soldaat te Luik, als eigenaar. De hoeve wordt opgesplitst in 699e (huis) en 699f (werkhuis).

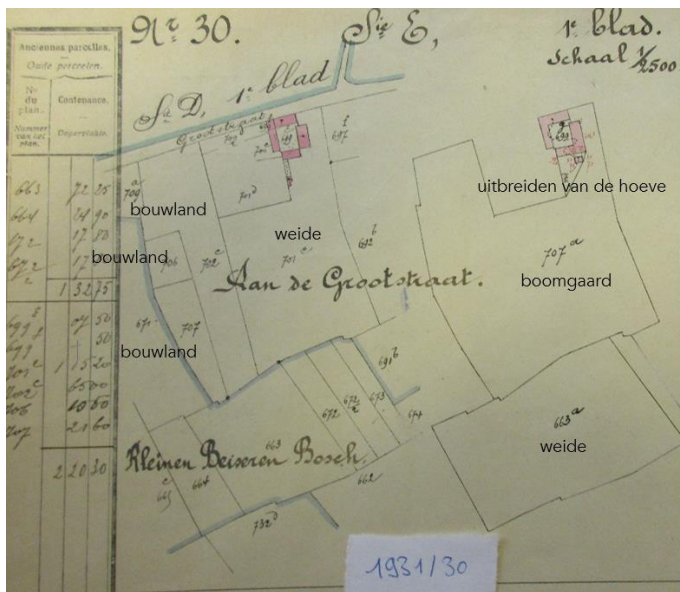

Fig. 7: Hasselt, Archief van het kadaster, Alken, mutatieschets 1931/30 en bijhorende legger, met eigen aanduiding van het grondgebruik. Ca. 1930 voegt Pieter Robert Piccart-Claesen een aantal percelen rond de hoeve samen (perceel 707a) voor de aanleg van een grote hoogstamboomgaard.

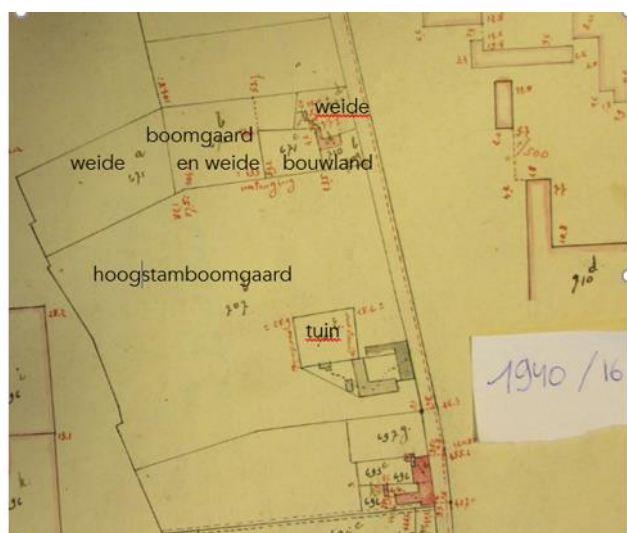

Fig. 8: Hasselt, Archief van het kadaster, Alken, mutatieschets 1940/16 en bijhorende legger, met eigen aanduiding van het grondgebruik.

3.2. HISTORISCHE KAARTEN

Fig. 9: de Villaretkaart, ca. 1740.

Fig. 10: de Ferrariskaart 1771-1775.

Fig. 11: plan cadastral d'Alken . 1. Quartier d'Outer l'Eau, 18de eeuw, .815 x 625 mm, Rijksarchief Luik, collectie kaarten en plannen – Bron: www.cartesius.be.

Fig. 12: detail uit het plan cadastral d'Alken . 1. Quartier d'Outer l'Eau, 18de eeuw, .815 x 625 mm, Rijksarchief Luik, collectie kaarten en plannen – Bron: www.cartesius.be

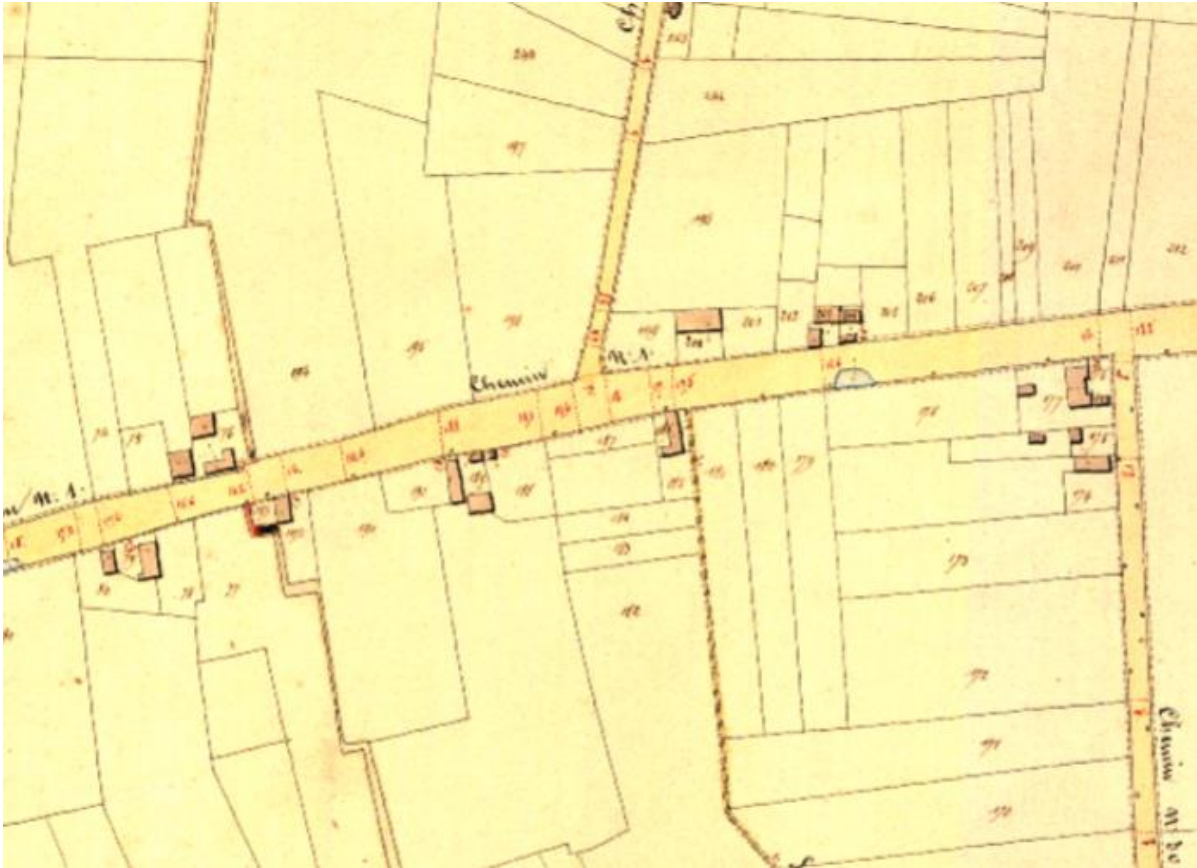

Fig. 13: de Atlas der Buurtwegen, ca. 1840.

Fig. 14: de Vandermaelenkaart, ca. 1860.

3.3. OUDE FOTO'S

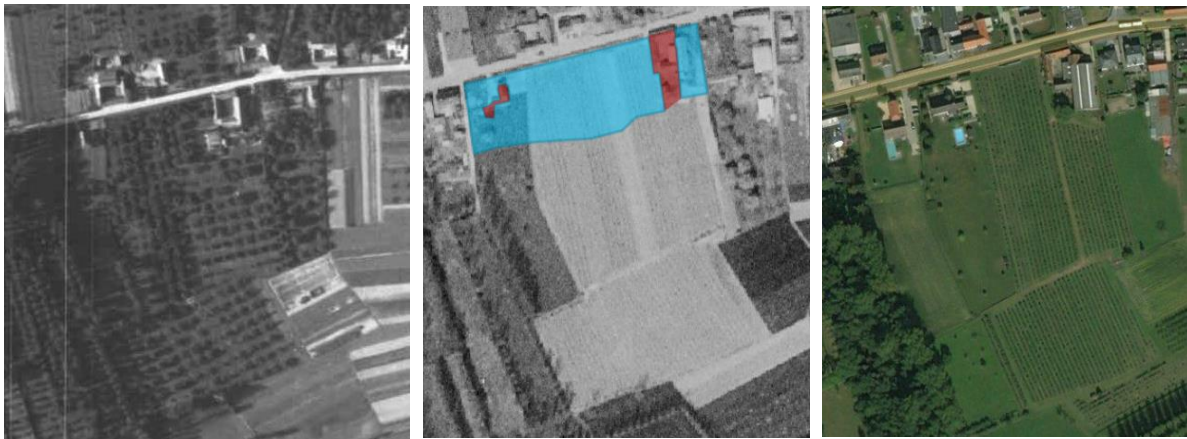

Fig. 11: luchtfoto's van de hoeve en de sedert 1930 omringende boomgaard. De linkerfoto van 1947 toont nog de hoogstamboomgaard die in 1962 zal gerooid en vervangen worden door een laagstamboomgaard – Bron: www.cartesius.be. De twee andere luchtfoto's dateren respectievelijk van 1971 en ca. 2017 en geven een goed beeld van de laagstamboomgaard – Bron: www.geo.onroenderfgoed.be en www.bing.com.

Fig. 16 – 20. De toestand van de vakwerkhoeve en het bakhuis op het moment van de inventarisatie van het bouwkundig erfgoed door de Vlaamse overheid in 1985 - Bron: Agentschap Onroerend Erfgoed 2016: Semi-gesloten hoeve [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/31647> (geraadpleegd op 16 maart 2018).

Fig. 12: het woonhuis ten noorden.

Fig. 13: de inrijpoort met het woonhuis aan de rechterzijde.

Fig. 14: een zicht op de achterkant van de hoeve.

Fig. 15: het bakhuis en de notenboom ten zuiden van de hoeve.

Fig. 16: de achterkant van het bakhuis met de notenboom.

BIJLAGE 4: FOTOBIJLAGE

Foto 1: het aan de straat gesitueerde boerenhuis met rechts de inrijpoort en het werkhuis.

Foto 2: het boerenhuis aan de erfzijde.

Foto 3: de inrijpoort aan de erfzijde.

Foto 4: "het huis" met de Leuvense stoof, links daarvan leidt de paneeldeur naar "de goei kamer".

Foto 5: "de kamer" bezit nog een mooie keramische of cementtegelvloer met kubusvormig optische patroon.

Foto 6: opgeklampte voordeur met bewaarde hengsels.

Foto 7: de moos met toegang tot de kelder afgesloten door een kelderluik.

Foto 8: de kelder met troggewelfjes en een bakstenen vloer. Rechts de ingekaste trap naar de opkamer.

Foto 9: de trap naar de opkamer.

Foto 10: een kleine bergruimte met fraaie wit-zwarte tegelvloer naast de zoldertrap.

Foto 11: bewaard binnenschrijnwerk op de verdieping.

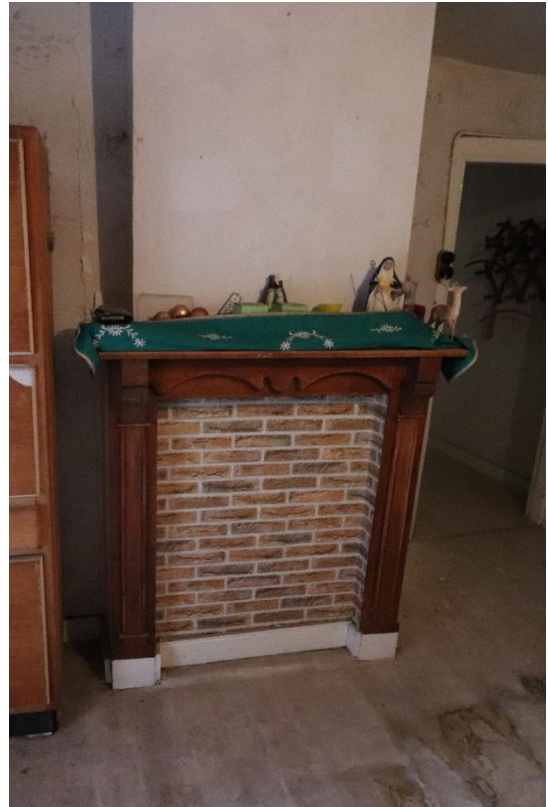

Foto 12: houten schouwmantel in de oostelijke kamer.

Foto 13: houten vleugelvenster met ijzeren roeden.

Foto 14: zolderruimte boven de moos en de opkamer.

Foto 15: rond het gebetonneerde erf bevinden zich de versteende 20ste-eeuwse bedrijfsgebouwen.

Foto 16: gerecupereerde 19de-eeuwse ankerbalkgebinten in de westelijke vleugel. Achteraan is het vitswerk nog bewaard, alsook de stropoppen aan het rechterdakvlak.

Foto 17: het bakhuis bevindt zich ten noordoosten van de hoeve.

Foto 18: de achterzijde van het bakhuis met de okkernoot.

Foto 19: de bakoven.

Foto 20: de noordelijke topgevel van het bakhuis.

Foto 21: het interieur van het bakhuis.

Foto 22-24: het dorpsgezicht.

BIJLAGE 5:
het beschermingsbesluit
en
enkele foto's van het dorpsgezicht uit het beschermingsdossier

29/12/04

MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE
ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 28 mei 2003 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 07 oktober 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1° Wegens de historische, socio-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

hoevetje met erf, gelegen te

Alken (Alken), Grootstraat 102;

bekend ten kadaster:

Alken, 2e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 710D.

2° Wegens de historische, socio-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

gesloten hoeve en erf, gelegen te

Alken (Alken), Grootstraat 114;

bekend ten kadaster:

Alken, 2e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 699L.

3° Wegens de historische, socio-culturele en volkskundige waarde:

- als dorpsgezicht:

landelijke omgeving van vakwerkhoeves Grootstraat 102 en 114, gelegen te Alken (Alken), Grootstraat ;

bekend ten kadaster:

Alken, 2e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 663G(DEEL), 671B(DEEL), 671C, 699M, 701H, 707L(DEEL), 707M, 709C, 711E.

4° Wegens de historische, socio-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

gesloten hoeve, erf en bakhuis, gelegen te

Alken (Alken), Meerdegatstraat 49;

bekend ten kadaster:

Alken, 2e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 593, 596D.

5° Wegens de historische, socio-culturele en volkskundige waarde:

- als dorpsgezicht:

landelijke omgeving van vakhoeve Meerdegatstraat 49, gelegen te

Alken (Alken), Meerdegatstraat ;

bekend ten kadaster:

Alken, 2e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 591D(DEEL), 594E, 594F, 595A(DEEL), 597A(DEEL), 598E, 598F.

6° Wegens de historische, socio-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

langgestrekte vakwerkhoeve en erf, gelegen te

Alken (Alken), Meerdegatstraat 114;

bekend ten kadaster:

Alken, 2e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 959G.

7° Wegens de historische, socio-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

gesloten vakwerkhoeve, erf, moestuin en bakhuis, gelegen te

Alken (Alken), Meerdegatstraat 116;

bekend ten kadaster:

Alken, 2e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 961F.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische waarde van hoeve Grootstraat 102:

Het hoevetje is een historisch geëvolueerd complex, met een hoofdvolume dat als woonhuis fungeert en op zijn minst dateert van omstreeks 1840, toen het pand voor het eerst werd gekadastraard; een als latere toevoeging herkenbaar, dwars aangebouwd stalletje dateert van omstreeks 1940.

Het oude hoofdvolume van de hoeve bleef op de kopgevel aan straatzijde na bewaard als constructie in stijl- en regelwerk met lemen vullingen, rustend op een bakstenen stoel en afgedekt door een zadeldak met Vlaamse pannen; de voorgevel behield een bolkozijn; de later toegevoegde hoeve-onderdelen zijn uitgevoerd in steen en zijn als dusdanig als toevoegingen te onderscheiden.

Socio-culturele en volkskundige waarde van hoeve Grootstraat 102:

Het vakwerk getuigt van een eeuwenlange bouwtraditie, waarvan in de streek vele voorbeelden bewaard bleven, in een unieke densiteit, die echter hoe langer hoe meer wordt aangetast door sloop- en bouwactiviteiten.

Als hoeve van het sobere type, bestaande uit typische en herkenbare componenten met een traditionele structuur (cf. de indeling van het huis met laterale gang, centrale schouw en opkamer) en als vakwerkconstructie in een ruimer lokaal bestand van vakwerkconstructies, is het complex tot slot representatief voor de aloude dorpse omvang, samenstelling en samenhang.

Historische waarde van hoeve Grootstraat 114:

De hoeve is gegroeid uit een in de *Buurtwegenatlas* (1840-44) opgetekende hoeve met losstaande bestanddelen en toont duidelijk de sporen van de evolutie tot gesloten complex.

De beeldbepalende straatvleugel van de hoeve, met inrijpoort en al dan niet verbouwd woonhuis, bleef bewaard in wit gekalkt stijl- en regelwerk met lemen vullingen op een bakstenen stoel. De andere hoevevleugels zijn in elk geval naar buiten toe versteend, maar behielden oude zadeldaken met Vlaamse pannen, waardoor de hoeve als een samenhangende eenheid blijft verschijnen; mogelijk behielden de versteende vleugels nog een vakwerkkern. Buitenerfs, achter de hoeve, bleef tot slot een bakhuis bewaard, in vakwerk met bakstenen vullingen, en een aansluitende, bakstenen bakoven.

Socio-culturele en volkskundige waarde van hoeve Grootstraat 114:

De vakwerkkern van de hoeve getuigt van een eeuwenlange bouwtraditie, waarvan in de streek vele voorbeelden bewaard bleven, in een unieke densiteit, die echter hoe langer hoe meer wordt aangetast door sloop- en bouwactiviteiten.

Als belangrijke gesloten hoeve met typische en herkenbare componenten en als vakwerkconstructie in een ruimer lokaal bestand van vakwerkconstructies, is het complex tot slot representatief voor de aloude dorpse omvang, samenstelling en samenhang.

Historische, socio-culturele en volkskundige waarde van omgeving hoeves Grootstraat 102 en 114:

De onbebouwde context van de hoeves sluit praktisch aan bij de bebouwing en onderstreept deze in zijn oorspronkelijke agrarische functionaliteit. De alternatie van hoevegebouwen en onbebouwde landbouwstroken is daarbij representatief voor de historische dorpsontwikkeling langs de Grootstraat, waarvan de structuur door verkaveling en nieuwbouw steeds minder blijkt. Het geheel is tot slot van een uitgesproken esthetische waarde.

Historische waarde van hoeve Meerdegatstraat 49:

De huidige gesloten hoeve is het resultaat van een lange historische evolutie: in kern is het complex te associëren met een op de Ferrariskaart weergegeven vierkantshoeve;

aanwezige jaartalankers 1786 of 1789 zouden inderdaad op een 18de-eeuwse bouwfase kunnen wijzen; de straat- en zijvleugels worden in elk geval al primitief gekadastreerd, maar de achtervleugel is in zijn integraliteit ten vroegste omstreeks 1862 te dateren. Het bakhuis wordt ook al door het primitieve kadaster weergegeven, maar werd naderhand naar een positie dichtbij de hoeve verplaatst.

De hoeve bleef grotendeels als vakwerkconstructie bewaard, het stijl- en regelwerk nog gedeeltelijk met leemvulling en bepleisterd, het geheel rustend op bakstenen stoelen en afgedekt door zadeldaken met Vlaamse pannen. Het woonhuis (rechtvleugel) omvat nog een houten bolkozijn. Enkel de achtervleugel (stal) werd volledig in steen omgezet, onder golfplaten zadeldak.

Socio-culturele en volkskundige waarde van hoeve Meerdegatstraat 49:

De vakwerkkern van de hoeve getuigt van een eeuwenlange bouwtraditie, waarvan in de streek vele voorbeelden bewaard bleven, in een unieke densiteit, die echter hoe langer hoe meer wordt aangetast door sloop- en bouwactiviteiten.

Als hoeve met typische en herkenbare componenten (inrijpoort, woonhuis, stallen, dwarsschuur, bakhuis) en als vakwerkconstructie in een ruimer lokaal bestand van vakwerkconstructies, is het complex tot slot representatief voor de aloude dorpse omvang, samenstelling en samenhang.

Historische, socio-culturele en volkskundige waarde van omgeving hoeve Meerdegatstraat 49:

De onbebouwde omgeving van hoeve is het enige restant van het historisch uitgestrekte hinterland van het complex. Dat hinterland, waarop het bakhuis van de hoeve is opgetrokken en dat wordt doorkruist door een veldpad richting dorp, sluit praktisch aan bij de hoevegebouwen, onderstreept ze in hun oorspronkelijke agrarische functionaliteit, en onderstreept de plaats van de hoeve in de vroegere dorpse structuur. Het geheel heeft tot slot een zekere esthetische waarde.

Historische, socio-culturele en volkskundige waarde van hoeve Meerdegatstraat 114:

De hoeve bleef integraal bewaard als vakwerkconstructie, het stijl- en regelwerk voorzien van gewitte lemen vullingen, rustend op een bakstenen stoel en afgedekt door een zadeldak.

Het vakwerk getuigt van een eeuwenlange bouwtraditie, waarvan in de streek vele voorbeelden bewaard bleven, in een unieke densiteit, die echter hoe langer hoe meer wordt aangetast door sloop- en bouwactiviteiten. Het feit dat deze specifieke constructie omstreeks 1931 werd verhuisd illustreert daarbij de voor vakwerk typische recupereerbaarheid. Het huidige schrijnwerk heeft nog een interbellum-vormtaal, die refereert naar de heropbouw van het pand.

Als typische langgevelhoeve en als vakwerkconstructie in een ruimer lokaal bestand van vakwerkconstructies, is het complex tot slot representatief voor de aloude dorpse omvang, samenstelling en samenhang.

Historische waarde van hoeve Meerdegatstraat 116:

De hoeve is gegroeid uit een primitief gekadastreerd, U-vormig complex, met erf open naar het achterliggende hinterland; van deze oorspronkelijke constructie bleven de linkervleugel, een gedeelte van de rechtvleugel, alsook het (verplaatste) buitenerfse bakhuis bewaard; de huidige achtervleugel dateert grotendeels van omstreeks 1892.

De linkervleugel van de hoeve (tweebeukig woonhuis) en het linkergedeelte van de achtervleugel (dwarsschuur) bleven bewaard in lichtblauw geschilderd stijl- en regelwerk met lemen vullingen en een aantal oorspronkelijke muuropeningen, de structuur rustend op bakstenen stoelen en afgedekt door zadeldaken met Vlaamse pannen; de linkervleugel (stal) werd grotendeels versteend, maar behield een dak met Vlaamse pannen; recentere uitbreidingen zijn herkenbaar de dak(schild)en met mechanische pannen. Het complex behield op het omhaagde moestuinperceel links een bakhuis in vakwerk met versteende vullingen en een bakstenen bakoven.

Socio-culturele en volkskundige waarde van hoeve Meerdegatstraat 116:

De vakwerkkern van de hoeve getuigt van een eeuwenlange bouwtraditie, waarvan in de streek vele voorbeelden bewaard bleven, in een unieke densiteit, die echter hoe langer hoe meer wordt aangetast door sloop- en bouwactiviteiten.

Als hoeve met typische en herkenbare componenten (cf. ook de nog aanwezige pomp, de buitenerfse mestvaalt en de voormalige moestuin) en als vakwerkconstructie in een ruimer lokaal bestand van vakwerkconstructies, is het complex tot slot representatief voor de aloude dorpse omvang, samenstelling en samenhang.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 29 DEC 2004

Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

Enkele foto's van het dorpsgezicht uit het beschermingsdossier.

Dossiernr.: DL002242
Alken: VAKWERK IN ALKEN-OVER 'T WATER

pagina 15

en kamer, met een hoek waarin een opkamer werd geïsoleerd, die later over de gehele diepte van het huis werd doorgetrokken.

Achteraan het erf leunt bij de hoeve een stalletje aan, opgetrokken in baksteen onder een zadeldak met Vlaamse pannen. Aan erzijde zijn een aantal deurtjes en ramen voorzien, de vrije rechter-zijgevel is met plankwerk beschoten.

Figuur 10: Grootstraat 102 - zicht op het erf van de hoeve, 2001.

Dossiernr.: DL002242
Alken: VAKWERK IN ALKEN-OVER 'T WATER

pagina 16

Figuur 11: Grootstraat 102 - zicht op de context, met Grootstraat 90 rechts in de verte, 2001.

Figuur 12: Grootstraat 102 - context van de hoeve, met links in de verte Grootstraat 90 en 84, 2002.

Van het oorspronkelijk onbebouwde hoeve-hinterland bleef slechts een deel bewaard, met name de zone achter het gebouw en rechts ervan, die zich uitstrekt tot het hoevetje Grootstraat 102. De zone links van de hoeve viel ten prooi aan verkaveling en nieuwbouw.

Figuur 14: Grootstraat 114 – vertezicht, genomen ter hoogte van Grootstraat 102, 2002.

Figuur 15: Grootstraat 114 - algemeen zicht op de hoeve van rechts, 2002.